

DAKOWICZ Z NAGRODĄ

Łódzki poeta i eseista Przemysław Dakowicz został pierwszym laureatem nagrody Skrzydła Dedala, ustanowionej przez Bibliotekę Narodową. "Walory poznawcze, niekonwencjonalność sądów, opinii, odwaga i precyzja myśli oraz piękno słowa" - to zalety, których jurorzy nagrody szukali w wydanych ostatnio książkach. Ostatecznie wybór prof. Włodzimierza Boleckiego, Tomasza Burka, Dariusza Gawina i Antoniego Libery padł na **Afazję polską** Dakowicza, zbiór esejów historycznych wydany przez Sic!

Książka stawia tezę, że bez pamięci historycznej, która przez kilkadziesiąt ostatnich lat była w Polsce niszczone, naród nie umie wypowiedzieć swojej tożsamości. Preparowana, zafałszowana wizja polskiej historii odbiera nam zdolność zrozumienia siebie samych. Dlatego Dakowicz, mieszając chronologię, przypomina kilka dramatycznych epizodów z historii, by zobaczyć w nich metaforę losu Polaków. Wspomina Cichowskiego z III części *Dziadów*, wspomina śmierć Witkacego i Czechowicza, wspomina profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego wywiezionych do Sachsenhausen i zapomnianych żołnierzy wyklętych. Píše też o generale Jaruzelskim i o ekshumacjach na powązkowskiej Łączce. Z tych epizodów montuje panoramę dziejów Polski po 39 roku, ale zgodnie z tytułem zdaje sobie sprawę, że sensu tej historii nie jest w stanie wypowiedzieć. On ten sens powoli odkrywa.

Jego koncepcja literatury jest bliska jury nagrody Skrzydła Dedala poprzez to niezwykle przywiązanie do rzeczywistości i wyszukiwanie w tej rzeczywistości wszystkiego, co zakłamuje kultura współczesna czy co zakłamuje w najlepszym wypadku niefrasobliwość ludzkiej pamięci albo zwykła nieświadomość - mówił o Dakowiczu w Polskim Radiu Włodzimierz Bolecki.

Gratulujemy autorowi kolejnej nagrody i czekamy na następne książki. W najbliższym czasie nakładem Wydawnictwa "Sic!" ukaże się zbiór poematów Dakowicza pt. "Ćwiczenia duchowne".

Przemysław Dakowicz (ur. w 1977 r.) jest poetą, eseistą, krytykiem literackim i historykiem literatury, współpracuje z dwumiesięcznikiem literackim "Topos". Wydał sześć tomów poetyckich: "Süßmayr, śmierć i miłość" (2002), "Albo-albo" (2006), "Place zabaw ostatecznych" (2011), "Teorię wiersza polskiego" (2013), "Łączkę" (2013) i "Boże klauny" (2014). Jest też autorem książek historycznoliterackich, takich jak "Helikon i okolice. Notatki o poezji współczesnej" (2008), "Lecz ty spomnisz, wnuku. Recepcja Norwida w latach 1939-1956. Rzecz o ludziach, książkach i historii" (2011), "Obcowanie. Manifesty i eseje" (2014), "Poeta (bez)religijny. O twórczości Tadeusza Różewicza" (2015), a także "Przekłęte continuum. Notatnik smoleński" (2014).